

Amanuel vil gerne lære at lave dansk mad

Amanuel Yemane Asmelash fra Eritrea er ansat som IGU-elev på Blichers Kro i Tjæreborg, hvor han arbejder i køkkenet. Han er derfor ganske tæt på den danske mad, men indtil videre går hans arbejde ud på at hjælpe kokkene. Amanuel har mange forskellige opgaver, men der er også en del rutineopgaver. Eksempelvis skal han banke svinemørbrad ud til wienerschnitzler eller gøre noget andet kød klar, inden kokkene går i gang. Han har opvasketjansen et par gange om ugen, og den almindelige køkkenrengøring når dagen er slut.

”Vi kan mærke at Amanuel er blevet bedre til at arbejde selvstændigt og selv kan organisere en stor del af arbejdsdagen, så længe den består af nogle forholdsvis faste rutiner”, siger restauratør Brian Dybtved. ”Det er først, når dagen ikke går som forventet, at vi behøver at gribe ind.” Brian betegner Amanuel som en stabil arbejdskraft med

en fin arbejdsmoral, der er faldet godt til blandt personalet i køkkenet. ”Han er måske lidt for kæk engang imellem, især overfor den nye praktikant”, siger Brian.

De største problemer for Amanuel er det danske sprog. Amanuel er ikke særlig skoleminded, så den sproglige udvikling går noget langsomt, og det er en hæmsko, hvis han gerne vil videre og have mere spændende arbejdsopgaver. Det er muligvis samme årsag, der ligger bag Amanuels store kamp for at få et kørekort. Han er dumpet flere gange til teoriprøven, og kommunen har lukket kassen i, så Amanuel har mistet interessen. Han kan godt køre, da han har arbejdet som chauffør i Eritrea, men har svært ved at lære teorien, så Brian mangler meget, at han også kan bruge ham til chaufføropgaver.

Amanuels uddannelsesplan kommer derfor til at indeholde mere dansk på AMU, samtidig med der skal indgå mere køkkenpraktiske fag. Uddannelsesplanen er lagt i samarbejde med jobcentret, ligesom de har været med til at skrive selve ansættelsesaftalen. Amanuel er ansat på samme måde som kroens øvrige elever, og han får selvfølgelig tillæg for aften- og weekendarbejde.

Brian synes, IGU-ordningen er lidt svær at gennemskue, og kunne godt ønske sig, at jobcentret holdt kontakten undervejs i forløbet. ”Der er mange detaljer, som man ikke har styr på. Hvorfor holder kommunen for eksempel op med at ville betale for Amanuels kørekort, og hvorfor overholder de ikke løftet om at komme på besøg hvert halve år?”, siger Brian.

Han mener også, at Amanuel har et stort behov for, at kommunen bliver bedre til at støtte hans hverdag. Ikke mindst at de lærer ham at lægge et budget og styre sin egen økonomi. Han understreger, at arbejdspladsen hjælper ham så meget den kan, men jo ikke er eksperter i økonomisk rådgivning. ”Amanuel er her alene, og han har ingen erfaring med det danske system, så der er meget der kan gå galt, og som også gør det!”, siger Brian, der også ville være tilfreds, hvis kommunen satte den IGU-ansatte i forbindelse med en frivillig organisation, der kunne hjælpe dem.

Amanuel selv er godt tilfreds, og han vil gerne fortsætte på kroen efter IGU. Han har været i Danmark siden 2015, og han tager toget fra Esbjerg til Tjæreborg hver formiddag, hvor hans arbejdsdag typisk begynder klokken 11.00. Han er faldet til og kan ikke forestille sig at arbejde med noget andet.